

Dit is Jolotanker Leyla van ruimteschip Jolo-taris, klaar voor transmissie:

Onze ontdekkingsreis zit er bijna op maar dat betekent niet dat de bemanning van Jolo-Taris stil zit. We zijn volop aan de gang met ininazofé voor te bereiden. Toch is het een goed moment om terug te blikken waar we vandaan komen, de reis die we onderweg gemaakt hebben en wat we in de toekomst nog willen verwezenlijken.

Voor mij was het een jaar met veel variatie in gravitationele golven. Dit jaar zaten we 5 maand zonder co-piloot (JP-medewerker) wat ervoor zorgde dat onze crew (de ploeg en ik) een groter takenpakket hadden dan normaal. Hierdoor heb ik als kapitein van ons ruimteschip Jolo-taris mij wat meer moeten focussen op het zoeken naar een nieuwe co-piloot. Dit zorgde ervoor dat ik wat minder tijd had voor onze exploratieschepen en dat ze met een minimale bemanning opereerden: Knok-taris heeft heel het jaar in de garage gezeten op onderhoud, de Ini-taris en Piep-taris hebben kleine excursies gemaakt naar Mecholon en Vlandros.

Ons exploratieschip Kamp-taris heeft wel heel wat werk verricht. Van communicatie te versturen tussen onze zusterschepen (Transmissaris (CP), Exploris (AOP) en de Modularis (PP)), tot het ondersteunen van onze tijdelijke nederzettingen (kampen) doorheen heel onze melkweg (belgië). Hiervoor verdienen Elke, Ninke, Febe en Riene een medaille der Onbreekbare Ster: Jullie hebben gezorgd dat honderden piepers, ini's en gewone leden een fantastische kampenzomer beleefden!

In februari en maart waren we even stuurloos, ons roer (ik) was beschadigd bij een landing op planeet Kepler-452b. Toen ons Moederschip enkele gezanten (het Personeel en MO) afstuurde voor de herstelling, konden we er weer tegen aan. Ook bij Kamp-taris waren er in die tijd wat beschadigingen die we toen met wat duct-tape hebben hersteld.

Ondanks de vele tijdelijke nederzettingen hebben we nog niet genoeg ruimtereizigers gevonden die mee willen gaan op ruimtereis. Zowel onze bemanning als passagiers krimpen in aantallen de voorbije jaren. Hier gaan we volgend jaar eens naar moeten kijken.

Dit jaar had voor mij een speciale wending, wat startte als een bericht van Po-laris (ons personeel) over een defect scherm, draaide al snel uit naar een reorganisatie van heel het schip. De zolder kreeg een lichtere tint verf en nieuw meubilair voor een stille werkplek, het secretariaat kreeg bureau's met variabele hoogtes zodat deze altijd op de perfecte hoogte kunnen staan voor onze bemanning en het tweede verdiep kreeg een mooie uno-reverse (de veel te kleine ontspanningsruimte werd een vergaderzaal, en de vergaderzaal werkt een creatieve ontspanningsruimte. Door de verbouwing van Polaris was er weinig tijd om extra bemanning te zoeken voor Jolo-taris en deze te verbouwen.

Als ik nog een jaar aan het roer van Jolo-taris zou zitten, zou ik wat minder buiten-JNM engagements opzetten (onverwachts kwam er nog een bij van maart-mei). Daarnaast zou ik vaker spelletjesavonden op het bondssec organiseren, die waren een leuke manier om de ploeg samen te brengen!

Het is bijna het moment om het roer van Jolo-taris over te geven aan mijn opvolger Jolotanker, maar die is nergens te bespeuren. Als jij graag de weg over de zwaartekrachtgolven wilt bepalen kom dan zeker eens babbelen met me ;)

Als afsluiter wil ik heel de bemanning van Jolo-taris bedanken voor de reis die ik jullie heb mogen door leiden! Zonder jullie had ik dit nooit kunnen bereiken en jullie mogen trots zijn wat de Jolo-taris dit jaar heeft bereikt!

En zo vervolgen wij onze reis... tussen sterrenstof en stilte. Jolotanker uit.

